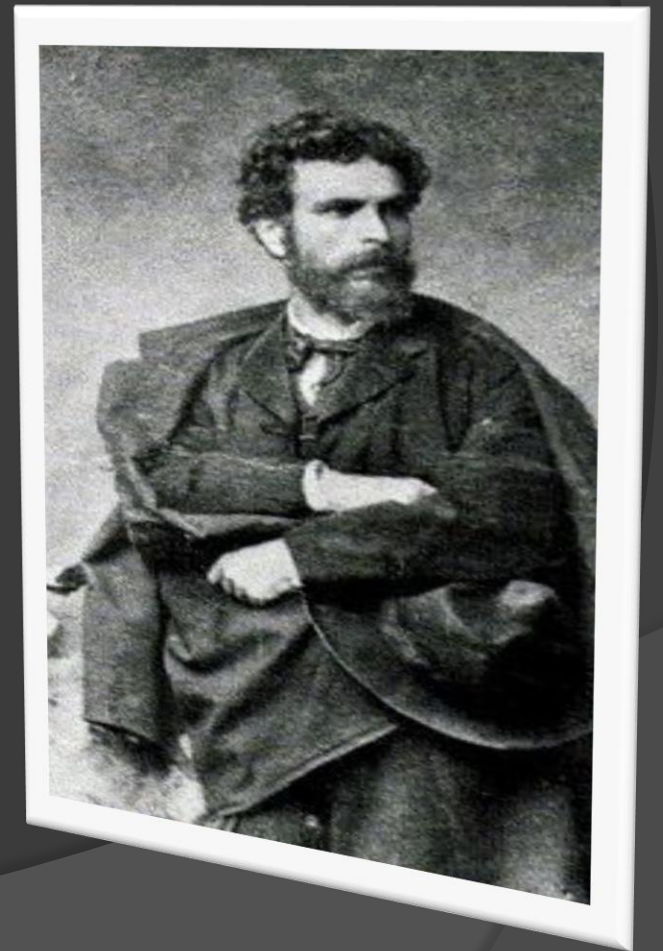

Νικόλαος Γύζης

Ένας από τους σημαντικότερους
Έλληνες ζωγράφους του 19ου αιώνα

Επιμέλεια : Κιορπέ Γεωργία
Νευραδάκης Αντώνης
Τμήμα : Γ'2

Υπεύθυνη καθηγήτρια : Δανίκα Ευανθία

Βιογραφία

Ο Νικόλαος Γύζης (Σκλαβοχώρι Τήνου, 1 Μαρτίου 1842 – Μόναχο, 22 Δεκεμβρίου 1900 / 4

Ιανουαρίου 1901) ήταν ένας από τους πιο

σημαντικούς Έλληνες ζωγράφους του 19ου

αιώνα της λεγόμενης «Σχολής του Μονάχου».

Διακρίθηκε σε όλα τα χρόνια των σπουδών του και

πήρε τα πρώτα βραβεία στην ξυλογραφία, τη

ζωγραφική και τη χαλκογραφία.

Το έργο του

- Συμμετείχε και βραβεύτηκε σε πάρα πολλές ελληνικές και ευρωπαϊκές εκθέσεις, από το 1870 έως το 1900. Μάλιστα, μετά το θάνατό του το 1901.
- Σπουδαστής στην Ακαδημία του Μονάχου, ενστερνίστηκε όλες τις αρχές των Γερμανών δασκάλων του, φτιάχνοντας έργα σπάνιας επιδεξιότητας μέσα στα όρια του ιστορικού ρεαλισμού και της ηθογραφίας.
- Με τα έργα του, ειδικά αυτά της νεότητάς του, έλαβε τον χαρακτηρισμό «**γερμανικότερος των Γερμανών**» και επαινέθηκε με το παραπάνω από τους τεχνοκριτικούς και τον Τύπο της εποχής

Κοριτσάκι που παίζει, 1868

Η Αποστήθιση, 1883

Κοριτσάκι

Γιάντες (1878)

Kou – Kou, 1882

Το τάμα, 1874

ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ

«Σας βεβαιώ, Κύριε Νάζε, ότι δεν είμαι διόλου σπάταλος. Ζω με την μεγαλυτέραν οικονομίαν, αλλά τα έξοδα της τέχνης μου, και προ πάντων τα μοδέλα, κοστίζουν φρικτά και άνευ αυτών δεν ημπορώ να κάμω βήμα. Εις την αρχήν ήμουν εις μικροτέρας σχολάς, όπου τα μοδέλα επληρώνοντο από την Ακαδημίαν, αλλ' αφ' ότου εμβήκα εις την σχολή των συνθέσεων, τα πληρώνω ο ίδιος και διά τούτο έπεσα έξω. [...]

Επιστολή προς τον Νικόλαο Νάζο, 3 Ιουνίου 1873

«Πόσον πτωχός είναι ο ζωγράφος απέναντι του ποιητού! Αν ξαναγεννηθώ θα γίνω ποιητής και μουσικός.»

Επιστολή προς τον Νικόλαο Νάζο, 7 Απριλίου 1875

«Αν ήτο δυνατόν να ημπορούσα να ηρχόμουν εις την Ελλάδα, ίσως κατά πρώτον εις την Κεφαλληνίαν και κατόπιν εις την Τήνον, εις τα γλυκά αυτά μέρη.» --

**Επιστολή προς τον αδελφό της γυναίκας του,
22 Οκτωβρίου 1900**

Μερικά από τα έργα του, όπως

Τα αρραβωνιάσματα (1875) και

Το κρυφό σχολειό (1885, συλλογή

Εμφιετζόγλου),

βασίζονται σε **προφορικούς θρύλους της**

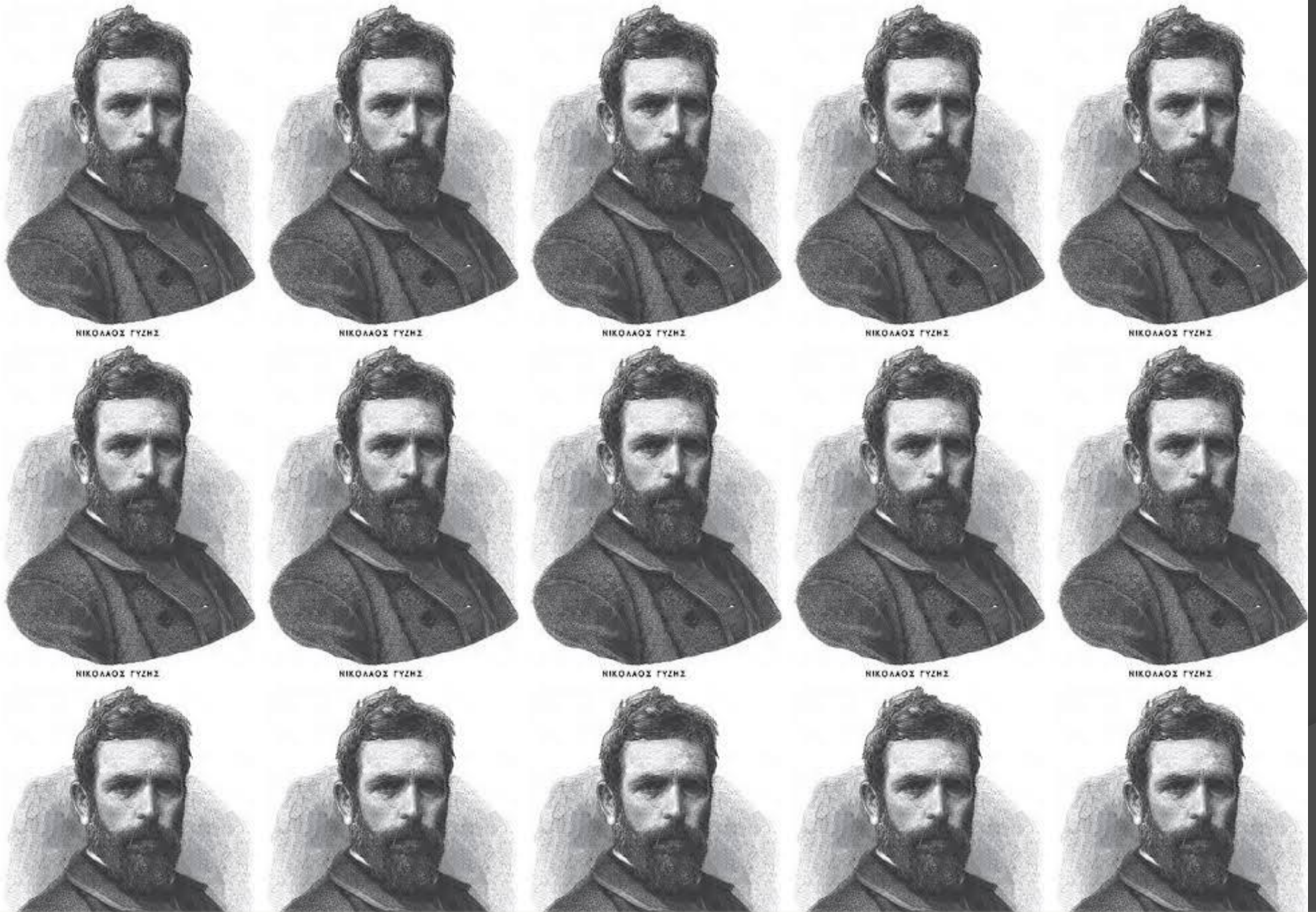
εποχής της Τουρκοκρατίας, των οποίων η

αντιστοιχία στην ιστορική πραγματικότητα

αμφισβητείται σήμερα,

χωρίς βέβαια αυτό να μειώνει την

καλλιτεχνική αξία των παραπάνω έργων.

Ο Γύζης φιλοτέχνησε επίσης αφίσες και εικονογράφησε βιβλία.

Τα αρραβωνιάσματα (1875)

Το κρυφό σχολειό (1885)

Το πρώτο μάθημα

Μελέτη για τον Κουρέα

Ο Κουρέας, 1880

Μετά την Πτώση των Ψαρών

Αποκριά στην Αθήνα, 1892

Η Ιστορία, 1892

Ο χορός των Μουσών

«Έζησα ονειρευόμενος»

Ο Γύζης άτομο βαθιά
θρησκευόμενο,
στράφηκε αργότερα
προς τις αλληγορικές και
τις μεταφυσικές
παραστάσεις.

Η Ψυχή του Καλλιτέχνη, 1893

Η Δόξα των Ψαρών

Η Αράχνη, 1884

**«Η Δόξα».
Εθνική Πινακοθήκη.**

Αρχάγγελος, σπουδή για τη
Θεμελίωση της Πίστεως, 1894-5

Ο Αρχάγγελος, σπουδή για τη
Θεμελίωση της Πίστεως, 1895

**Προσωπογραφία
της Άρτεμης Γύζη,
1890**

Πηγές:

Βικιπαίδεια

Σχολικό εγχειρίδιο